

2007. május 24., csütörtök

- r) sürgeti a Tanácsot, hogy lépjen fel kezdeményezőként a harmadik országokkal megkötött együttműködési megállapodások keretében folytatott, szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós politikában, ugyanakkor fogadjon el egy szigorú keretet, amely kötelező garanciákat foglal magában az alapvető jogok vonatkozásában; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a szervezett bűnözésre vonatkozó kockázatértékelés (OCTA) világos példát nyújt az eddigiekben lokalizált bűnszervezetek tevékenységi körének és összefonódásainak megjelölésével;
 - s) figyelembe véve az Unióval határos egyes országok állami apparátusát továbbra is jellemző nagyarányú bűnözési hajlamot, javasolja a Tanácsnak, hogy fogadjon el egy specifikus, az átláthatóságot és a korrupció felszámolását célzó új kezdeményezésre épülő megközelítést, amely a harmadik, különösen az Unióval határos országokkal ápolt kapcsolatok strukturálását szolgálja;
 - t) javasolja a Tanácsnak, hogy ösztönözze a tagállamokat a legfokozottabb éberség fenntartására a terror-szervezetek és a szervezett bűnözői csoportok közötti lehetséges kapcsolatok tekintetében, különösen a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása vonatkozásában;
 - u) továbbá kéri a Tanácsot, hogy vegye kellően figyelembe az EU terrorizmusellenes koordinátora által betöltött alapvető szerepet, akinek feladata a terrorizmusellenes eszközök és hírszerzés felügyelete, valamint a tagállamok rendőrségétől és biztonsági szolgálataitól érkező információk összehangolása és rendszerezése;
 - v) kéri a Tanács elnökségét, hogy folytassa és mélyítse el az osztrák elnökség alatt a valódi belső biztonsági struktúra érdekében kezdeményezett eszmecserét;
 - w) kéri a Tanácsot, hogy tegyen lépéseket azzal az elsődleges céllal, hogy feltartóztassa a pénzmosási műveletek által generált tőke mozgását, és lefoglalja a bűncselekményekből és maffia-típusú tevékenységekből származó vagyont;
 - x) kéri a Tanácsot, hogy ösztönözze az összes olyan tagállamot a korrupció elleni ENSZ egyezmény ratifikálására, amelyek ezt még nem tették meg;
 - y) kéri a Tanácsot, hogy támogassa a tagállamokban – különösen azokon a területeken, ahol a szervezett bűnözés kulturális és társadalmi befolyása a legerősebb – olyan projektek lebonyolítását magas kockázatú iskolákban és környékeken, amelyek célja, hogy az embereket a törvény keretein belüli életvitelre tanítsák, egy jelentős oktatási kampány eszközével küzdve a szervezett bűnözés ellen;
 - z) kéri a Tanácsot, hogy kövesse nyomon azon nemzeti, regionális és helyi szinten megválasztott intézmények közigazgatási és kormányzati tevékenységeit, amelyek tagjaik között tudnak olyan politikai szereplőket, akik ellen korábban szervezett vagy maffia-típusú bűncselekmények miatt vádat emeltek;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, és tájékoztatás céljából a Bizottságnak.

P6_TA(2007)0214**Kasmír: jelenlegi helyzet és jövőbeli kilátások****Az Európai Parlament 2007. május 24-i állásfoglalása Kasmír jelenlegi helyzetéről és várható jövőjéről (2005/2242(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a közelmúltbeli, Dzsammu és Kasmír tartományról szóló állásfoglalásaira, különösen „EU és India közötti kapcsolatokról. Stratégiai partnerség⁽¹⁾” című 2005. szeptember 29-i, a Kasmírról szóló, 2005. november 17-i⁽²⁾, az emberi jogok 2005-ös világbeli helyzetéről szóló éves jelentésről és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2006. május 18-i⁽³⁾, az EU és India közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2006. szeptember 28-i⁽⁴⁾, és a pakisztáni helyzetről szóló⁽⁵⁾ 2004. április 22-i állásfoglalásaira,

⁽¹⁾ HL C 227. E, 2006.9.21., 589. o.

⁽²⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 469. o.

⁽³⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 341. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0388.

⁽⁵⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 1040. o.

2007. május 24., csütörtök

- tekintettel a partnerségről és fejlesztésről szóló, az Európai Közösség és az Pakisztáni Iszlám Köztársaság közötti Együttműködési Megállapodásra⁽¹⁾, amelynek megkötését a Parlament 2004. április 22-én hagyta jóvá⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának e kérdéssel kapcsolatban 1948 és 1971 között hozott összes határozatára⁽³⁾,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, továbbá elődjének, az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának különféle munkacsoportjai és előadói, illetve a nemzetközi emberi jogi szervezetek által az emberi jogok Kasmírban történő megsértésével kapcsolatban kifejezett aggályokra,
- tekintettel az Indus vizeiről szóló, 1960. évi szerződésre,
- tekintettel a Parlament ad hoc küldöttségének Dzsammuban és Kasmírban tett látogatásáról készült jelentésre, amit a Külügyi Bizottság 2004. novemberében fogadott el,
- tekintettel a Dzsammut és Kasmírt sújtó, 2005. október 8-i romboló földrengésre,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2005. november 14-i A/RES/60/13. számú határozatára, amely dicsérettel illeti a földrengés utáni segélyezési és helyreállítási erőfeszítésekben részt vevő kormányokat és személyeket,
- tekintettel a Pakisztáni Iszlám Köztársaság elnöke, Pervez Musarraf által 2006. szeptember 12-én a Külügyi Bizottságánál tett látogatásra,
- tekintettel a 2006. október 13-án Helsinkiben sorra került 7. EU–India csúcstalálkozóra,
- tekintettel a Kasmírban a fegyverszüneti megállapodás 2003-ban történt hatálybalépése, majd Musarraf elnök 2004. januári ígérete – miszerint a pakisztáni területet nem használják fel határon átnyúló terrorizmus céljaira –, Mammohan Szingh indiai miniszterelnök előretekintő víziója – miszerint „a határokat nem lehet újrarajzolni, de értelmüket meg lehet szüntetni” – óta tapasztalható újabb béketörekvésekre és a 2007. január 17-én kezdődött újabb béketárgyalási fordulóra,
- tekintettel Musarraf elnök a kasmíri konfliktus rendezésére irányuló, négy pontból álló, nemrég ismerttetett tervére (Dzsammu és Kasmír határai nem változnak, a személyek szabad mozgása az ellenőrzött határvonalon (LoC) keresztül, fokozatos leszerelés, illetve önkormányzat közös felügyeleti mechanizmussal, amelyben részt vesz India, Pakisztán és a kasmíriak egyaránt), valamint Szingh miniszterelnök javaslatára, miszerint a békére, a biztonságra és a barátságra vonatkozó átfogó szerződést aláírni,
- tekintettel Pranab Mukherdcsi indiai miniszterelnök Pakisztánban tett 2007. január 13–14-i látogatására, amelynek során négy, a bizalomépítésre irányuló megállapodást írtak alá,
- tekintettel a nemzetközi válságcsoport 2006. december 11-i, 125. számú Ázsia-jelentésére, valamint az Amnesty International, a Freedom House, a Human Rights Watch és az Egyesült Államok külügyminisztériuma által készített emberi jogi jelentésekre,
- tekintettel a Parlament előadója által 2006 júniusában az ellenőrzött határvonal (LoC) mindkét oldalán tett látogatásra,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0158/2007),

(1) HL L 378., 2004.12.23., 22. o.

(2) HL C 104. E, 2004.4.30., 988. o.

(3) A határozatok jegyzékét lásd a Külügyi Bizottság A6-0158/2007-es jelentésének mellékletében.

2007. május 24., csütörtök

- A. mivel a korábban Dzsammu és Kasmír hercegi tartomány névre hallgató vitatott terület ma külön részekre osztva esik az Indiai Köztársaság, a Pakisztáni Iszlám Köztársaság, illetve a Kínai Népköztársaság közigazgatása alá, összlakossága pedig 13,4 millió fő;
- B. mivel Dzsammu és Kasmír nagy része, különösen Gilgit és Baltisztán rendkívül szegény, elhanyagolt terület, amelyet az alapvető iskolázottság és az egészségügyi ellátás, rendkívüli hiányosságai, a demokratikus struktúrák hiánya, illetve a jogállamiság és igazságszolgáltatás komoly elmaradása jellemeznek, és mivel Dzsammu és Kasmír egészének rendkívüli gazdasági hanyatlással kell szembenéznie;
- C. mivel a vízellőhelyek kérdése olyan tényező, amely tovább mélyíti az India és Pakisztán közötti, Dzsammu és Kasmír körüli nézeteltérést, és minden döntő állásfoglalás szempontjából fontos tényezőként jelenik meg;
- D. mivel Dzsammu és Kasmír tartomány közel hatvan éve konfliktusok forrása, amely időszakot az India, Pakisztán és Kína közötti fegyveres konfliktusok jellemezték; mivel egyes források szerint e vita több mint 80 000 emberéletet követelt; mivel az India és Pakisztán közötti konfliktusok ma már a nemzetközi terrorizmust is magukba foglalják; és mivel Kína, India és Pakisztán mára nukleáris hatalommá nőtte ki magát, bár sem India, sem Pakisztán nem csatlakozott az atomsorompó-szerződéshez;
- E. mivel számos bizonyíték van arra nézve, hogy Pakisztán az elmúlt évek során képzést, fegyvereket, finanszírozást és menedékjogot biztosított a kasmíri fegyveresek számára, és elmulasztotta őket felelősségre vonni az indiai fennhatóság alatt álló oldalon elkövetett atrocitásokért; mivel az indiai kormány jelentései szerint azonban 2001. szeptember 11. óta érzékelhetően csökkent a fegyveresek beszivárgása az indiai fennhatóság alatt álló Dzsammuba és Kasmírba, és mivel a pakisztáni kormánynak végleg véget kell vetnie a beszivárgást támogató politikának;
- F. mivel az ellenőrzött határvonalon 2003 novembere óta tűzszünet van, és ez – noha néhányszor megsértették – továbbra is érvényben van;
- G. mivel a tűzszünetnek köszönhetően India és Pakisztán ma is folyó párbeszédet kezdeményezhetett Dzsammuról és Kasmírról, és ez a párbeszéd pedig most kezd szerény sikerekkel járni; mivel a békefolyamat részeként több bizalomerősítő intézkedés végrehajtására kerül sor; és mivel a kasmíri lakosság igyekszik kiaknázni e bizalomerősítő intézkedések előnyeit, és jelenleg is dolgozik azok helyi szinten történő végrehajtásán; mivel a határ kínai oldalán élő kasmíriak kimaradnak ebből a folyamatból;
- H. mivel a Musarraf elnök indiai látogatását lezáró, Kasmírról szóló, 2005. április 18-i indiai-pakisztáni közös közlemény megerősítette a két ország közötti közeledés folyamatát, különösen azért, hogy újból hitet tett a békefolyamat visszafordíthatatlansága mellett, és hogy a kasmíri konfliktus békés megoldására összpontosít;
- I. mivel a gazdasági fejlődés létfontosságú a fizikai és szociális infrastruktúra kiépítése, valamint a Dzsammu és Kasmír termelőpotenciáljának javítása szempontjából; mivel a 2007. február 8-i EU–Pakisztán közös nyilatkozat előremutató új lépés a két fél kapcsolatának megerősítése felé, és mivel mindkét fél előre kíván lépni a harmadik generációs együttműködési megállapodás végrehajtása terén, abban a hitben, hogy az előmozdíthatja a társadalmi és gazdasági fejlődést és a jólétet Pakisztánban; mivel az EU és Pakisztán megerősítették elkötelezettségüket a vitás kérdések békés eszközökkel történő megoldására, a nemzetközi joggal, a kétoldalú szerződésekkel és az ENSZ alapokmányának elveivel összhangban;
- J. mivel a jelenlegi széles körű, 1994 óta érvényben lévő EK–India harmadik generációs együttműködési megállapodás intézményi alapja egy közös politikai nyilatkozat, amely éves miniszteri szintű találkozót ír elő, és amely széles körű politikai párbeszédet tesz lehetővé;

2007. május 24., csütörtök

- K. mivel 2005. október 8-án reggel egy, a Richter-skála szerinti 7,6-es erősségű – emberemlékezet óta a legpusztítóbb – nemzetközi földrengés rázta meg az Afganisztántól Pakisztánon át Indiáig terjedő széles övezetet, de ezen belül a legnagyobb károkat Dzsammu és Kasmír tartományban okozta, kivételesen nagy veszteségeket idézve elő Azád Dzsammuban és Kasmírban, valamint Pakisztán Északnyugati Határtartományában;
- L. mivel ez a földrengés percek alatt több mint 75 000 életet oltott ki Azád Dzsammuban és Kasmírban, az áldozatok száma később 88 000-re, illetve az indiai közigazgatás alatt álló Dzsammu és Kasmír államban 6000-re emelkedett, miközben tízezrek szenvedtek sebesüléseket, és milliók veszítették el teljesen otthonukat a pakisztáni oldalon, úgy, hogy alig rendelkeznek a túléléshez szükséges minimális tartalékokkal, és egyáltalán nincs állandó hajlékuk, munkahelyük, illetve hozzáférésük egészségügyi szolgáltatáshoz és oktatáshoz; mivel több tucatnyi falu és város hever részben vagy egészen romokban, a katasztrófa megtizedelte a mezőgazdaságot, és környezeti fertőzéseket okozott; és mivel a fejlődés színvonaláa súlyos mértékben visszaesett;
- M. mivel a kasmíri vitában mindkét állam részéről részt vevő fegyveres erőkre és fegyveres ellenzéki csoportokra az 1949. évi genfi egyezményeknek és a szokásos nemzetközi humanitárius jognak kellene vonatkoznia, amely tiltja a polgári személyek elleni támadásokat, és amelynek súlyos megsértése háborús bűncselekménynek minősül, amellyel kapcsolatosan az államok kötelesek vádat emelni;
- N. mivel több mint 2000 katona halt meg a sziacseni gleccseren az elmúlt tíz évben, és mivel a sziacseni régióban 2005 novembere óta tartó tűzszünet örvendetes tény,

Bevezetés

1. hangsúlyozza, hogy India, Pakisztán és Kína (amely utóbbival Pakisztán 1963-ban megkötötte a Transzkarakorum-egyezményt) egyaránt fontos partnere az Európai Uniónak, amelyek közül India stratégiai partneri státuszt élvez; úgy véli, hogy az ellenőrzött határvonal mentén zajló folyamatos konfliktust legghatásosabban közös erőfeszítésekkel lehet megoldani, az indiai és pakisztáni kormányok közötti folyamatos, a korábbi hercegi tartomány valamennyi részében élő nép bevonásával folyó párbeszéddel; ugyanakkor úgy véli, hogy az Unió megoszthatná a több etnikum, több nemzet vagy vallás közötti konfliktusok sikeres megoldása során szerzett múltbeli tapasztalatait; ezért ezt az állásfoglalást, illetve az ennek következtében esetleg sorra kerülő valamennyi lehetséges találkozót a megosztható, és az Unió számára is tanulsággal járó tapasztalatok részeként ajánlja fel; megismétli az India és Pakisztán részére nyújtott folyamatos EU-támogatás fontosságát a 2004-es békefolyamat végrehajtásában;
2. felhívja a figyelmet arra, hogy India a világ legnagyobb szekuláris demokráciája, és a társadalom minden szintjén demokratikus struktúrákat alakított ki, és mivel Pakisztán továbbra sem biztosítja a teljes körű demokráciát Azád Dzsammuban és Kasmírban, és nem tett lépéseket a demokrácia irányába Gilgit-Baltisztánban; megjegyzi, hogy mindkét ország az atomsorompó-szerződésben nem részes nukleáris hatalom; hangsúlyozza, hogy míg India egyoldalúan kijelentette, hogy „elsőként” nem fog nukleáris fegyvert használni, Pakisztánban még várat egy ilyen kötelezettségvállalás magára; szintén megjegyzi, hogy Musarraf elnök nem volt képes 1999-es, arra vonatkozóan tett kötelezettségvállalását teljesíteni, hogy „a fegyveres erőknek nem áll szándékában a valódi demokrácia pakisztáni virágzása feltételeinek megteremtéséhez feltétlenül szükségesnél hosszabb ideig állomásozni”;
3. sajnálatának ad hangot a legfelsőbb bíró, Iftikhar Muhammed Chaudhry felfüggesztését követő negatív eseménysorozat kapcsán, és miközben elismeri, hogy a felfüggesztés valójában új vitát nyitott a demokráciáról, az alkotmányosságról és a hadsereg szerepéről Pakisztánban, elítéli a közelmúlt erőszakos eseményeit; hangsúlyozza, hogy a pakisztáni népek, különösen az Azád Dzsammu és Kasmír, valamint Gilgit-Baltisztán területén élők helyzetének orvoslása érdekében égető szükség van egy biztos lábakon álló és független igazságszolgáltatási rendszerre;
4. felszólítja mind India, mind Pakisztán kormányainak képviselőit, hogy használják ki Szingh miniszterelnök és Musarraf elnök nyilatkozataiban kínálgató lehetőséget arra, hogy újabb lendületet adjanak a fokozottabb önkormányzat, a mozgás szabadsága, a leszerelés és a vízüggyel, turizmussal, kereskedelemmel és környezettel kapcsolatos kormányközi együttműködés lehetőségeinek feltárását illetően, illetve arra, hogy valódi áttörést mozdítsanak elő a kasmíri vita megoldását keresve;

2007. május 24., csütörtök

5. megjegyzi, hogy a földrengés súlyos következményekkel járt Azád Dzsammu és Kasmír lakosságára nézve, nagyon megfogyatkoztak az amúgy is kivételesen szűkös készleteik az elemi szükségletek kielégítésére, és tragikusan meggyengültek lehetőségeik az intézmények és képességek kiépítésére; sürgeti az Európai Uniót a kasmíriak e tekintetben történő segítésére és támogatására;
6. sürgeti India és Pakisztán kormányát, hogy az Indus vizeiről szóló, 1960. évi szerződésben előírt, hatályos mechanizmusnak megfelelően a lehető legrövidebb időn belül oldják meg a legfontosabb felvizekkel, illetve a Dzsammu és Kasmír tartományt átszelő folyókkal (Indus, Dzshélam, Csanáb, Ravi, Bjász és Szatladzs) kapcsolatos alapvető parti ügyeket; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a Mangla-gát fejlesztésének vagy a Baglihar-gát építésének esetéhez az érintett lakosság mezőgazdasági, halászati, állattenyésztési és ivóvízre vonatkozó szükségleteinek továbbra is elsőbbséget kell élveznie, és felszólítja mindkét kormányt, hogy a környezetvédelmi és társadalmi következményekről átfogó hatástanulmányokat készíttessen, mielőtt a jövőben bármilyen újabb gát építéséről dönt;
7. mély aggodalmának ad hangot a Dzsammuban és Kasmírban hosszú ideje tartó konfliktus negatív környezeti hatásai miatt, amelyek olyan súlyosak, hogy Dzsammu és Kasmír gazdasági jövőjét veszélyeztetik a nagyfokú talajromlás, a levegő és a folyók szennyezettsége, továbbá a régi turistaparadicsomként ismert Dal-tó különösen drámainak számító szennyezettsége, az erdőpusztítás és a vadon élő állatok kihalása következtében;
8. megállapítja a régió stabilitását és növekedését illetően a vízellátás, a biztonság és a fenntartható és biztonságos energiaellátás jelentőségét és e tekintetben megemlíti az öntözési és vízerőmű-projektek kidolgozásának fontosságát; létfontosságúnak tartja, hogy India és Pakisztán kormánya folytassa a konstruktív párbeszédet és konzultáljon a kasmíriak képviselőivel a parti ügyekkel kapcsolatos kérdésekben, és sürgeti őket a vízforrásokat illetően holisztikus megközelítés elfogadására, elismerve a víz, a föld, a helyi felhasználók, a környezet és az infrastruktúra közötti alapvető kapcsolódásokat;
9. hangsúlyozza India és Pakisztán – az ősi dzsammui-kasmíri kultúra példája által is illusztrált – közös örökségét; elismeri és értékeli a dzsammui és kasmíri népcsoportokra jellemző pluralizmust, multikulturalizmust, a vallások egymás mellett élését és a szekuláris hagyományokat, amelyeket Dzsammu és Kasmír indiai felén tartottak életben;
10. hiszi, hogy az EU regionális identitások iránti tisztelete és arra való törekvése, hogy a saját döntéseit a legmegfelelőbb közigazgatási szinten hozza meg (vagyis az érintettekhez legközelebb eső szinten) megfelelnek a kasmíri nép hasonló törekvéseinek, melyek átruházott hatáskörökön alapuló döntéshozatali struktúrák létrehozására és egyedi kulturális identitásuk elismertetésére irányulnak;

A politikai helyzet: a nép törekvései

11. gratulál Indiának és Pakisztánnak a jelenleg folyamatban lévő béketeremtő lépések okán, és üdvözli a tényt, hogy a 2006. júliusi, mumbai-i robbantásos merényletek nyomán három hónapra felfüggesztett kétoldali tárgyalások most folytatódnak; hangsúlyozza, hogy a régiónak, az EU-nak és a nemzetközi közösségnek támogatnia kell a jelenlegi kétoldali tárgyalásokat, a két ország között a kölcsönös gesztusokat pedig tovább erősíteni a dzsammui és kasmíri lakosság stabilabb és virágzóbb jövőjének megalapozása érdekében, és a kasmíri vitára olyan megoldást kell találni, amely minden fél számára elfogadható;
12. felhívja az Európai Uniót, hogy támogassa a helyi civil társadalom békefolyamatba való bevonását, és kiemelten kéri a közvetlen, személyek közötti kapcsolatokra épülő projektek támogatását a pakisztáni, indiai és kasmíri nem kormányzati szervezetek közötti párbeszéd és együttműködés ösztönzése érdekében;
13. melegen üdvözli az India és Pakisztán által kezdeményezett bizalomerősítő intézkedéseket, amelyek bizonyos sikerrel jártak a feszültség és kölcsönös gyanakvás csökkentésében, és lehetővé tették a két oldalon élő családok számára több év elkülönítettség után az újraegyesülést; hangsúlyozza, hogy India és Pakisztán kormányának jelentősebb erőfeszítéseket kell tennie a kasmíriaknak az alapvető kérdések megoldásába történő bevonását illetően;

2007. május 24., csütörtök

14. felhívja a figyelmet arra, hogy a földrengés következtében fellépő szükségállapotnál fogva a kasmíri átlagpolgárok jelenleg fokozatosan élvezik a békefolyamat előnyeit a párbeszédnek és az indiai és pakisztáni kormány által a személyek, áruk és szolgáltatások az ellenőrzött határvonalon át történő (noha még korlátozott) szabad mozgása iránt tett politikai kötelezettségvállalásoknak köszönhetően; ismételt erőfeszítésekre szólít fel annak érdekében, hogy politikai hovatartozásra való tekintet nélkül valamennyi kasmíri lakost szorosabban be lehessen vonni a békefolyamatba és a bizalomerősítő intézkedésekbe;

15. hangsúlyozza, hogy az elmúlt évek krízisei és konfliktusai nem csökkentették, hanem inkább megerősítették az ENSZ szerepét, és az ENSZ továbbra is a párbeszéd és a diplomácia fontos fóruma maradt; emlékeztet az ENSZ Biztonsági Tanácsának Kasmírral kapcsolatban 1948 és 1971 között hozott számos határozatára, amelyek arra ösztönözték az indiai és a pakisztáni kormányt, hogy tegyenek meg minden hatalmukban álló intézkedést a helyzet javítására, és amelyek azt a meggyőződést fejezték ki, hogy Dzsammu és Kasmír, India és Pakisztán népeinek érdekeit legjobban a vita békés rendezése szolgálja; a fentiek és a Biztonsági Tanács különböző határozatainak sorozatos megsértése fényében azt a következtetést vonja le, hogy a népszavazás kérésének előfeltételei jelenleg nem teljesülnek;

16. ismét megerősíti, hogy az ENSZ polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmánya 1. cikke (1) bekezdésének értelmében minden népnek joga van az önrendelkezésre, amely jog alapján szabadon meghatározhatják politikai rendszerüket és szabadon biztosíthatják gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésüket; ismét megerősíti, hogy az 1. cikk (3) bekezdése értelmében az egyezségokmány minden részes felének elő kell mozdítania az önrendelkezés jogának megvalósítását, és az említett jogot az ENSZ alapokmányának rendelkezéseivel összhangban tiszteletben kell tartania; megjegyzi, hogy a kasmíri vitáról szóló ENSZ-határozatok a Dzsammu és Kasmír hercegi államnak kifejezetten és kizárólag csak azt a jogát ismerik el, hogy az India vagy Pakisztán részévé válhasson; a kasmíri konfliktus tartós megoldásának vonatkozásában – amely óriási előnyökkel járna az egész régió számára – üdvözli az összetett párbeszéd és India kerekasztal-megbeszélései során jelenleg tárgyalt új ötleteket (amellyel összefüggésben különösen üdvözli az indiai kormány és a Hurrijat Összpárti Konferencia (APHC) közötti párbeszéd újbóli megnyitását), különös tekintettel a határok jelentőségének folyamatos csökkentésével, az önkormányzati rendszerrel, valamint a közös vagy együttműködéssel történő irányításra vonatkozó intézményi rendelkezésekkel kapcsolatos ötletekre; határozottan ösztönzi Indiát és Pakisztánt, hogy az egymással, valamint az ellenőrzött határvonal mindkét oldalán és a Gilgit-Baltisztánban élő kasmíriakkal zajló párbeszéd során folytassák e fogalmak további elmélyítését;

17. helyteleníti a Dzsammu és Kasmír mind a négy régiójában folyamatosan fennálló politikai és humanitárius helyzetet; üdvözli ugyanakkor az összetett békefolyamatnak a kasmíri helyzet demokrácián, a jogállamiságon és az alapvető jogok tiszteletben tartásán alapuló tartós rendezése elérésében játszott szerepét; támogatja a „másodikutas” megközelítést, valamint a Kasmír mindkét oldalát, Indiát és Pakisztánt képviselő jeles személyek, tudósok és szakértők részvételével folytatandó szélesebb körű párbeszédet, a szorosabb együttműködésre vonatkozó gyakorlati javaslatok megtétele céljából; gratulál Indiának és Pakisztánnak e csoportok létrehozásához, és javasolja, hogy a két fél egybehangzó felkérésére és az összetett békefolyamat keretében az EU ajánljon fel gyakorlati támogatást;

18. ugyanakkor sajnálja, hogy Pakisztán következetesen elmulasztja azon kötelességének teljesítését, hogy Azád Dzsammu és Kasmír tartományban érdemi, reprezentatív demokratikus struktúrákat vezessen be; külön megjegyzi, hogy a pakisztáni nemzetgyűlésben még mindig nincsenek kasmíri képviselők, hogy Azád Dzsammu és Kasmír tartományt a Kasmíri Ügyek Minisztériuma kormányozza Iszlámábádból, hogy a Kasmíri Tanács túlnyomórészt pakisztáni hivatalos személyekből áll, és hogy a főtitkár, a rendőrfőkapitány, a főkönyvelő és a pénzügyekért felelős titkár egyaránt pakisztáni; helyteleníti az 1974-es ideiglenes alkotmány azon rendelkezését, amely megtilt minden, a „Dzsammu és Kasmír Pakisztán részei” doktrínával összeegyeztethetetlen politikai tevékenységet, továbbá Azád Dzsammuban és Kasmírban minden parlamenti helyért versenybe szálló jelöltet hűségnyilatkozat aláírására kötelez ugyanezen okból kifolyólag; aggódik amiatt, hogy a gilgit-baltisztáni régióknak semmilyen demokratikus képviselője nincs; felhívja a figyelmet továbbá arra, hogy a pakisztáni kormány Dzsammu és Kasmír tartományokra vonatkozó 1961-es rendelete a pakisztáni fennhatóság alatt álló, és 1947. augusztus 15-én Dzsammu és Kasmír államhoz tartozó területet a szövetségi kormány fennhatósága alá helyezte;

19. mélységesen sajnálja a pakisztáni kormányban Gilgit-Baltisztán etnikai identitása kapcsán kialakult tartós ellentmondást, ami abban áll, hogy a hivatalos kormányközlemények rendre ellentmondanak az elnök által tett nyilatkozatoknak; nyomatékosan ajánlja, hogy Pakisztán kormánya fogadja el és hajtsa végre a pakisztáni legfelső bíróság 1999. május 28-i ítéletét, amely érvényesnek mondja ki Gilgit-Baltisztán népé-

2007. május 24., csütörtök

nek kasmíri örökségét és megállapítja, hogy a kormánynak érvényre kell juttatnia alapvető emberi jogait, demokratikus szabadságjogait és biztosítania kell az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésüket;

20. elismeri, hogy Pakisztán helyzete különösen bonyolult, több oldalról is nyomást gyakorolnak rá; ugyanakkor:

- rendkívül sajnálja, hogy az alapvető szükségletek ellátásának biztosítására irányuló elégséges politikai szándék, politikai részvétel és Azád Dzsammu és Kasmír tartományban a jogállamiság hiánya következtében a földrengés nyomán a nők reménytelen helyzetbe kerültek;
- emlékeztet a 2001-ben kötött EK–Pakisztán harmadik generációs együttműködési megállapodásra, amelynek 1. cikke a megállapodás létfontosságú elemeként rendelkezik az emberi jogok és a demokratikus elvek tiszteletben tartásáról, és sürgeti az EU-t, hogy tegyen meg mindent annak biztosítása érdekében, hogy a megállapodás végrehajtása során ezen elveket tiszteletben tartják; különösen aggódik ezért, hogy Gilgit-Baltisztán a hadsereg közvetlen irányítása alatt áll, és itt nem érvényesül a demokrácia;
- a nők jogainak jobb biztosítása efelé tett pozitív lépésként tudomásul veszi a sariára alapuló, a házasságtörésre és a nemi erőszakra vonatkozó Hadúd-rendeletek megreformálását célzó, a nők védelméről szóló törvényt, és nagyra értékeli Musarraf elnök és a reformista parlamenti képviselők elkötelezettségét e módosítások végrehajtására, az azokat kisiklatni igyekvő törkvések ellenére, hangsúlyozza ugyanakkor, hogy Pakisztánnak egyértelműen többet kell tennie az emberi jogok területén tett kötelezettségvállalásainak való megfeleléshez;
- továbbra is aggódik a kisebbségek nehéz helyzete miatt a régió egész területén;

21. sürgeti Pakisztánt, hogy újra gondolja át Azád Dzsammut és Kasmírt illetően a demokratikus elszámoltathatóságról, a kisebbségekről és a nők jogairól alkotott fogalmait, amelyek, más helyekhez hasonlóan kulcsfontosságúak a lakosság körülményeinek javítása és a terrorizmus veszélyével való szembenézés tekintetében;

22. aggodalmának ad hangot Azád Dzsammuban és Kasmírban a szólásszabadság hiánya, a kínzásokról és rossz bánásmódról, az indiai fennhatóság alatt álló Dzsammuból és Kasmírból érkező menekültekkel szembeni megkülönböztetésről, illetve a kormányzati tisztviselők körében elterjedt korrupcióról szóló jelentéseket illetően, és felszólítja a pakisztáni kormányt annak biztosítására, hogy Azád Dzsammu és Kasmír népe kényszertől és félelemtől mentes környezetben gyakorolhassa alapvető polgári és politikai jogait;

23. felszólítja továbbá Pakisztánt Azád Dzsammuban és Kasmírban szabad és tisztességes választások lebonyolítására, mivel a 2006. július 11-i általános választásokat a csalás és a szavazatokkal való tömeges manipuláció jellemezte, és mivel a Kasmír Pakisztánhoz való csatolásának kérdésével kapcsolatos állásfoglalást elutasító képviselőjelöltek indulását megakadályozták; szintén felhívja Pakisztánt, hogy első ízben rendezzen választásokat Gilgit-Baltisztánban;

24. sürgeti Pakisztán és India kormányait a Sziacszenben 2003 óta meglévő tűzszünet tartós békemegállapodássá történő átalakítására, mivel a világ e legmagasabban fekvő harcmezéjén több katona hal meg évente az éghajlat, mint fegyveres konfliktusok következtében;

25. felszólítja az Európai Uniót India és Pakisztán bármely fél álláspontjának sérelme nélkül történő támogatására a sziacszeni régióban a teljesen demilitarizált övezetre vonatkozó tárgyalásaik során, különösen a megfigyelési technológiák és ellenőrzési eljárások rendelkezésre bocsátása terén nyújtott támogatással;

26. felszólítja a fegyveres katonai csoportokat tűzszünet kinyilvánítására, majd lefegyverezési, leszerelési és reintegrációs folyamatra; felszólítja India és Pakisztán kormányait az ilyen tűzszünet előmozdítására;

27. ösztönzi a pakisztáni kormányt a fegyveresek honlapjainak és magazinjainak megszüntetésére; javasolja, hogy a pakisztáni és az indiai kormány vegye fontolóra a gyűlöletbeszéd elleni törvény meghozatalát;

28. megjegyzi, hogy míg az indiai közigazgatás alá tartozó Dzsammu és Kasmír India alkotmányának 370. cikke értelmében egyedi státust élvez, amely nagyobb autonómiát biztosít számára mint az indiai unió egyéb államainak; elégedettségét fejezi ki a Dzsammuban és Kasmírban a közelmúltban a demokrácia megerősítéséért tett lépésekkel (amelyek sikerességét a nemrégiben zajlott választásokon való 75%-os részvétel is igazolta), valamint Szingh miniszterelnöknek a Hurrijat Összpárti Konferenciával folytatott párbeszéd újrakezdésére irányuló lépéseivel kapcsolatban; megjegyzi ugyanakkor, hogy a gyakorlatban még tapasztalható hiányosságok az emberi jogok és a közvetlen demokrácia tekintetében, amelyet például az bizonyít,

2007. május 24., csütörtök

hogy a Dzsammuban és Kasmírban minden hivatali pozícióba jelentkező személyeknek (egyéb államokhoz hasonlóan) hűségnyilatkozatot kell aláírniuk Dzsammu és Kasmír állam alkotmányára, amely rögzíti India területi integritását; sürgeti India Nemzeti Emberi Jogi Bizottságát (NHRC), hogy megbízatásából következő összes eszközét vesse latba minden feltételezett és bizonyítható visszaélés kapcsán, és ezeknek nagyobb mértékben adjon hitelt, kéri az NHRC-t, hogy korrigálja az emberi jogi szakértők hiányát vezető testületében; reméli, hogy e területen fokozott haladásra kerül sor, és hogy a gyermekkorúak foglalkoztatásáról, valamint a nők elleni erőszakról szóló új törvényeknek pozitív hatása lesz; aggodalommal veszi tudomásul, hogy jelentős számú kasmíri személyt tartanak fogva megfelelő eljárás nélkül;

29. sajnálatát fejezi ki az indiai fegyveres erők által bizonyíthatóan elkövetett emberi jogi visszaélések miatt, különösen ha az elkövetett gyilkosságok és erőszaktetelek a büntetlenül folytatódnak tovább; aggodalommal állapítja meg, hogy az NHRC-nek alapszabálya értelmében nincs hatásköre az indiai biztonsági erők által elkövetett emberi jogi visszaélések tekintetében nyomozást folytatni; ösztönzi azonban az NHRC olyan értelmű ajánlása – amelyet figyelemmel kísérnek – hogy a hadsereg nevezzen ki magas rangú katonatiszteket az alapvető emberi jogok és a jogállamiság katonai egységeikben történő végrehajtásának felügyeletére; tudomásul veszi az indiai kormány 2005. szeptemberi kötelezettségvállalását, amely szerint az emberi jogok megsértését nem hagyják büntetlenül; valamint sürgeti a Lok Sabhát (az indiai parlament alsóházát), hogy fontolja meg az emberi jogok védelméről szóló törvény módosítását annak érdekében, hogy az NHRC független vizsgálatot végezhesen a fegyveres erők tagjai által elkövetett jogsértésekre vonatkozó vádakról;

30. hangsúlyozza, hogy kockázatos fenntartani a halálbüntetés intézményét egy olyan összetett politikai helyzetben, amilyen a kasmíri vita, ahol a tisztességes tárgyaláshoz való jog láthatóan nem garantált; aggodalommal jegyzi meg, hogy Dél-Ázsiában a halálbüntetések száma még mindig jelentős, és sajnálja, hogy mind az indiai, mind a pakisztáni kormány annak fenntartása mellett foglal állást; örömmel hallja, hogy a halálbüntetés eltörlését szorgalmazók táborának Kalam elnök és az indiai legfelső bíróság elnöke is tagja; üdvözlöli az ENSZ halálbüntetésről szóló, 2005/59 számú emberi jogi határozatát és azzal összefüggésben megerősíti az EU emberi jogokra vonatkozó iránymutatásait; sürgeti Indiát és Pakisztánt, hogy csatlakozzon a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezmény második fakultatív jegyzőkönyvéhez és más hasonló regionális okmányokhoz a halálbüntetésre vonatkozó moratórium bevezetése, majd annak végleges eltörlése érdekében;

31. üdvözlöli e tekintetben a Szingh miniszterelnök által tett nyilatkozatokat, amelyben Kasmírban „az emberi jogok megsértését illetően zéró toleranciára” szólít fel, és felszólítja az indiai kormányt, hogy vessen véget a bírósági eljárás nélküli kivégzéseknek, „eltűnéseknek”, kínzásnak és önkényes fogvatartásoknak Dzsammuban és Kasmírban;

32. megjegyzi, hogy a széles körű büntetlenség az egész államban ösztönzi, egyszersmind meg is könnyíti az emberi jogokkal való visszaélést; felszólítja Indiát, valamint Dzsammu és Kasmír állam kormányát valamennyi olyan jogi rendelkezés hatályon kívül helyezésére, amely tényleges mentességet biztosít a fegyveres erők tagjainak, továbbá független és elfogulatlan vizsgálóbizottság létrehozására, amely a nemzetközi emberi jogok és humanitárius jog indiai biztonsági erők által a konfliktus kezdete óta történt súlyos megsértéseivel foglalkozna;

33. sürgeti India és Pakisztán kormányait, hogy tegyék lehetővé a nemzetközi emberi jogi szervezetek (pl. a Freedom House, az Amnesty International és a Human Rights Watch) számára a korábbi hercegi állam egész területére történő azonnali és korlátlan bejutást az ottani emberi jogi helyzet kivizsgálására, továbbá az erre vonatkozó rendszeres jelentések összeállítását; sürgeti mindkét kormányt, hogy maguk is tegyenek nyilvános kötelezettségvállalást az idelátogató nemzetközi emberi jogi szervezetekkel való teljes körű együttműködés mellett;

34. sürgeti az EU-t, hogy határozottan foglaljon állást az Indiával, illetve Pakisztánnal kötött megállapodásokban foglalt demokrácia és emberi jogi záradékot illetően, a két országgal törekedjen az emberi jogokról szóló intenzív politikai párbeszédre, Kasmírt is ideértve, és vizsgálja meg a külön Pakisztánnal fennálló emberi jogi párbeszéd létesítésének lehetőségét, amint az India esetében már megtörtént, valamint mindkét országban külön emberi jogi albizottságok létrehozásának lehetőségét, amint arra néhány más országban már sor került;

35. elismeri számos népcsoport, köztük a Kasmír-völgyből erőszakosan kitelepített panditok nehéz életkörülményeit; sürgeti, hogy közvetlenül kezeljék az ellenük, és más csoportok ellen irányuló, különösen a munkavállalás terén tapasztalható hátrányos megkülönböztetést; javasolja, hogy az ilyen közösségek saját kezdeményezésükre alakítsanak a saját megválasztott képviselőikből álló bizottságot, és biztosítsák a nők és a 25 év alatti fiatalok megfelelő képviseletét;

2007. május 24., csütörtök

36. javasolja, hogy India vizsgálja felül a Ladakh-ban 1993-ban létrehozott autonóm hegyi tanács tevékenységének sikerességét; azt reméli, hogy a bizalomerősítő intézkedési folyamat részeként helyreállítható a Kargil–Szkardu kereskedelmi útvonal, és a Ladakh és az északi területek közötti választóvonalat összeköthetik az ellenőrzött határvonal más részein már létrehozottakhoz hasonló átkelési pontok;

37. üdvözlí különösen az India és Pakisztán közötti utazásra kiadott vízumok számának általános növekedését és a Szrinagar–Muzaffarábád autóbusszjárat újbóli megindítását; megjegyzi, hogy ennek használata az ellenőrzési vonal mindkét oldalán kevesebb mint 400 személyre korlátozódik a legutóbbi statisztikák szerint; és felszólítja az indiai és a pakisztáni hatóságokat, hogy enyhítsék a korlátozásokat az utazási engedélyek kiadását illetően;

38. elismerését fejezi ki India számára a Dzsammu és Kasmír társadalmi-gazdasági fejlesztésének elősegítésére irányuló, az államnak címzett külön csomagok útján tett erőfeszítései, a munkahelyteremtésre való összpontosítása és a dzsammui és kasmíri turizmus fejlesztésére irányuló intézkedései tekintetében, továbbá javasolja, hogy vizsgálja meg, hogy az EU és India közötti (közeljövőbeli) partnerség hogyan segíthetné az új, szakértelmen alapuló munkahelyek létrehozását, különösen a nők és a fiatalok számára; ösztönzi az Európai Uniót, hogy támogassa a helyi nem kormányzati szervezetek kezdeményezéseit a nők termelés és forgalmazás terén történő kapacitásépítésére irányuló projektek létrehozását illetően; úgy véli, hogy az Európai Unió a nők számára hagyományosan megélhetési forrást jelentő termékek – például textilek és kézművestermékek – kereskedelmének növelésével, továbbá a nőket foglalkoztató szolgáltatóipari ágazatok előmozdításával kezelheti az esélyegyenlőségi aggályokat; javasolja, hogy az Európai Unió és Pakisztán közötti gazdasági kapcsolatokat hasonló módon erősítsék meg;

39. felszólítja mind Indiát, mind Pakisztánt, hogy vizsgálják meg a megnövelt biztonság és az emberi jogok tiszteletben tartása potenciális szerepét a munkahelyteremtés és az idegenforgalomnak Dzsammu és Kasmír egész területén történő fellendítése célkitűzésének elérésében;

A terrorizmus elleni küzdelem

40. elismeri, hogy amennyiben nem vetnek véget a terrorizmusnak, nem lehet valós előrelépést elérni a politikai megoldás irányába, és nem javítható a dzsammui és kasmíri lakosság gazdasági helyzete; megjegyzi, hogy míg a terrorista támadások áldozatainak száma az utóbbi öt évben egyenesen csökken, az Azád Dzsamhuban és Kasmírban szerveződő, folyamatosan átalakuló terrorista csoportok – mint a Laskar-e-Taiba és a Harakat ul-Mudzsahedin – tevékenységei következtében több százan haltak meg az indiai fennhatóság alatt álló Dzsamhuban és Kasmírban és azon túl;

41. sajnálattal veszi tudomásul az emberi jogok többek között Gilgit-Baltisztánban – ahol 2004-ben állítólag heves zavargások törtek ki – Pakisztán által elkövetett, dokumentált megsértéseit, illetve a túlságosan is gyakori, fegyveres csoportok által elkövetett erőszakos és terrorcselekményeket; sürgeti, hogy Pakisztán gondolja át újra Azád Dzsamhuban, Kasmírban, Gilgit-Baltisztánban a szólás-, a gyülekezési és a szabad vallásgyakorlás szabadságára vonatkozó alapvető jogok fogalmait, aggodalommal veszi tudomásul az olyan emberi jogi szervezetek, mint az Amnesty International állításait, miszerint megfelelő eljárás lefolytatása nélkül kínoznak és tartanak fogva embereket; nyomatékosan sürgeti az összes érdekelt felet, hogy minden tőlük telhetőt tegyenek meg ezeknek az erőszakos cselekményeknek a megakadályozására; örömmel fogadja Pakisztán nyilvánosan vállalt kötelezettségét, hogy megakadályozza a nem saját ellenőrzése alá tartozó területen működő militáns csoportoknak az ellenőrzött határvonalon való átszivárgását, ugyanakkor azonban úgy véli, hogy az országnak sokkal erősebb és hatékonyabb intézkedéseket kellene foganatosítania; sürgeti, hogy Musarráf elnök vállaljon folyamatos és eltökélt kötelezettséget a terrorizmus elleni küzdelemre, amely – mint ezt széles körben elismerik – hatalmas kihívást jelent; egyetértését fejezi ki és támogatja az EU tagállamai által Pakisztánnak nyújtott többoldalú és kétoldalú támogatást a terrorizmus felszámolására, és határozott lépések megtételére az Azád Dzsammu, Kasmír és Gilgit-Baltisztán lakossága életkörülményeinek javítása érdekében; felszólítja továbbá Pakisztán kormányát és az EU tagállamait, hogy kettőzzék meg erőfeszítéseiket a Pakisztánba az EU tagállamaiból érkező potenciális terroristatorborzók azonosítását és letartóztatását illetően; üdvözlí a nemrég felállított közös testület – az India–Pakisztán Közös Tereprellenes Mechanizmus létrejöttét, amelyet a két kormány a terrorizmus elleni harc és a közös hírszerzés érdekében hívott életre, és tudomásul veszi, hogy a testület első ülésére 2007. március 6-án került sor Iszlámábádban;

42. erősen támogatja a nemzetközi válságkezelő csoport 2006. december 11-i, Pakisztánnak címzett ajánlásait, hogy tegyen határozott lépéseket a fegyveres csoportok lefegyverzésére Azád Dzsamhuban, Kasmírban és Gilgit-Baltisztánban, a terrorista kiképzőtáborok megszüntetésére, a terroristák saját területén történő toborzásának és képzésének, továbbá a Talibánnak és más, a pakisztáni területen található külföldi vagy helyi katonáknak juttatott pénzbeli és fegyvertámogatásnak a megszüntetésére;

2007. május 24., csütörtök

43. elismeri és egyetért azzal, hogy a kasmíri lakosság lényegesen kisebb katonai jelenlétet szeretne az ellenőrzött határvonal mindkét oldalán; ugyanakkor rámutat arra, hogy az érdemi leszerelés csak akkor hajtható végre, ha párhuzamosan olyan, igazi intézkedésekkel jár együtt, amelyek megszüntetik a Pakisztánból működtetett fegyveres egységek Dzsammuba és Kasmírba tartó átszivárgásának veszélyét; és bizalom-erősítő intézkedésekkel hajtható végre, mint például a kölcsönös megtorlások beszüntetésével, a Szrinagar–Muzzfárábád autóbuszjárat, kommunikációs és kereskedelmi kapcsolatok teljes kiépítésével, továbbá a kasmíri érintettek által mindkét oldalon szoros együttműködésben meghatározott intézkedésekkel, és megjegyzi, hogy mindez jótékony hatással lesz az ott élő emberek mentális egészségére és biztonságérzetére, különösen a gyermekekre és a fiatalokra; hangsúlyozza, hogy csak a jövőbetekintő, vadonatúj kezdeményezések hozhatnak hathatós megoldást;

44. hangsúlyozza, hogy a régióban a bizalom és jóindulat légkörének megteremtése érdekében létfontosságú minden akadály és nehézség elhárítása, hogy a kasmíri emberek szabadon utazhassanak Dzsammu és Kasmír állam egész területére;

Bizalom-erősítő intézkedések

45. melegen üdvözli az újabb erőfeszítésekre utaló legfrissebb jeleket, ideértve a pakisztáni és az indiai kormányok részéről a kasmíri vita megoldásával kapcsolatos jelentős politikai változtatásokat;

46. különösen örül az ellenőrzött határvonal által elválasztott családok egyesítése érdekében öt határátke-lőhely megnyitása révén tett lépéseknek; tudomása van arról, hogy az ellenőrzött határvonal mentén az átkelőhelyek megnyitása a beszámolók szerint bizonyíthatóan lassú és nem oldja meg a helyi állapotok sürgősségét; ennek ellenére bátorítja ezt, és reméli, hogy egyre gyakoribbá válnak ezek a határátlépések; szeretné, ha ez mindkét oldal valamennyi polgárára kiterjedne, és javasolja, hogy India és Pakisztán fogana-tosítson mindenféle utazást megkönnyítő intézkedéseket – az egykori hercegi tartomány területén és külföldön is –, gyorsított adminisztratív és konzuli szolgáltatások útján;

47. úgy véli, hogy feltétlenül növelni kell az ellenőrzött határvonal átlépésével történő cserék gyakorisá-gát a civil társadalom minden szintjén, és az élet minden területén; javasolja, hogy a jogi szervezetek, iskolák és egyetemek szintjén hozzanak létre csereprogramokat, többek között egy olyan közös egyetemet, amely az ellenőrzött határvonal mindkét oldalára kiterjed; a két oldal hadserege közötti kölcsönös gyanakvás csökken-tése érdekében javasolja a két fél katonasága közötti párbeszéd kezdeményezését;

48. felhívja India és Pakisztán kormányait, hogy a környezet helyreállítását és védelmét Dzsammuban és Kasmírban tegyék a közös tevékenységek és együttes cselekvési tervek egyik gyújtópontjává az ellenőrzött határvonal mentén; és ösztönzi az EU-t és a tagállamokat, hogy komolyan támogassanak minden ilyen projektet;

49. ajánlja közös India–Pakisztán ellenőrzősejt létrehozásának megfontolását az időjárás mintákra és a szeizmikus tevékenységre vonatkozó adatok megosztása érdekében az ellenőrzési vonal bármelyik oldalán keletkező természeti katasztrófákra vonatkozó korai figyelmeztetés biztosítása érdekében;

50. politikai szinten ajánlja, hogy hozzák létre az India–Pakisztán parlamenti vegyesbizottságot a jobb parlamentközi cserék és párbeszéd fellendítésére; hasonlóképpen hozzanak létre helyi közigazgatási vegyes munkacsoportokat kereskedelmi és idegenforgalmi ügyek kivizsgálása érdekében;

51. bátorítja az EU vállalatait, hogy ismerjék fel az egész Kasmírban rejlő befektetési és turisztikai lehe-tőségeket, különösen a rendkívül motivált munkaerő jelenlétét; javasolja, hogy az európai vállalatok fogjanak közös vállalkozásba a helyi cégekkel, és a befektetői bizalom növelése érdekében dolgozzanak ki befektetés-biztosítási módozatokat; felszólít minden felet a kereskedelmi kamarák európai uniós nemzetközi kereske-delmi vásárokon történő kölcsönös képviselőinek támogatására és előmozdítására annak érdekében, hogy exporttermékeiket reklámozhassák;

2007. május 24., csütörtök

52. továbbra is támogatja a Pakisztánnak címzett felhívást, hogy fejlessze emberi erőforrásait a felsőoktatásba történő befektetés útján, ideértve a szakképző iskolákat és a műszaki főiskolákat a szövetségi fennhatóság alatt álló területeken, többek között Kasmír Gilgit-Baltisztán nevű területén;

53. megjegyzi, hogy India az általános preferenciarendszer (GSP) legnagyobb kedvezményezettje; sürgeti a Bizottságot a GSP+ rendszerének automatikusan történő, és más megfelelő kereskedelmi intézkedéseknek a jelentős természeti katasztrófákat követő azonnali felülvizsgálatára, például földrengések esetében; üdvözli továbbá valamennyi, a SAARC-ban részes dél-ázsiai ország a SAFTA politikai és gazdasági valósággá történő alakítását célzó, hatékony munkálkodás iránti elkötelezettségét, amelynek előnyeit Dzsammu és Kasmír négy része a lehető legnagyobb mértékben fogja tudni élvezni, felszólítja Pakisztán kormányát, hogy szüntesse meg a „pozitív lista rendszerét”; pozitívan értékeli, hogy – ugyan a két ország közötti kereskedelem az elmúlt évtized során ingadozott – az India és Pakisztán közötti hivatalos kereskedelem az 1996-os 180 millió USD-ről 2005-ben 602 millió USD-ra növekedett, és mivel a nem hivatalos kereskedelem magas szintje arról árulkodik, hogy a két ország között van kereskedelmi potenciál, valamint ezt a tendenciát folytatni és ösztönözni kellene;

54. hangsúlyozza, hogy az idegenforgalom figyelemre méltó lehetőséget hordoz magában a helyi gazdaság fellendítésére; ennél fogva bátorítja az EU tagállamok kormányait, hogy kísérik figyelemmel a biztonsági helyzetet, a Dzsammu és Kasmír tartományba utazni szándékozók számára adandó összehangolt, napra kész utazási tanácsadás nyújtásának biztosítása érdekében;

A 2005. október 8-i földrengés következményei

55. kifejezetten hangsúlyozza, hogy a földrengés rendkívüli mértékben hatott az ellenőrzött határvonal mindkét oldalán élő kasmíri lakosság életére, és hogy a nyomasztó humanitárius helyzet meggyengítette az amúgy is ingatag intézményrendszert Azád Dzsammuban, Kasmírban és az NWFP-ben; hangsúlyozza, hogy ma a lakosság számára messze a legfontosabb kérdés a mindennapos túlélés;

56. sajnálja, hogy a rengeteg emberélet elvesztése mellett Azád Dzsammu és Kasmír számokban kifejezhetetlen infrastrukturális kárt (kórházak, iskolák, kormányépületek, kommunikációs csatornák) is szenvedett a sok esetben már eleve kezdetleges, alapvető intézmények és szolgáltatások terén;

57. mélyszéles sajnálattal veszi tudomásul, hogy a földrengés aránytalanul jobban sújtotta a gyermekeket, mivel az UNICEF adatai szerint 17 000 gyermek halt meg; komolyan aggódik a katasztrófát követő időszakban folyó gyermekkereskedelmre vonatkozó jelentések miatt, és felszólítja Pakisztán kormányát, hogy fordítson különös figyelmet a kasmíri gyermekek jogaira és védelmére Azád Dzsammuban, Kasmírban, Gilgit-Baltisztánban, valamint arra, hogy kezelje hatékonyabban a gyermekkereskedelem problémáját;

58. felhívja a figyelmet a lakhelyüket elhagyni kényszerült személyek és a földrengés következtében folyamatosan súlyos szükségéget szenvedők helyzetére; a lakhelyüket elhagyni kényszerültek jogairól szóló egyezmény hiányában örömmel fogadja az ENSZ irányadó elveit, amelyek alapján emberségesen lehet reagálni egy olyan alattomos csapásra, amit a lakhelyelhagyás kényszere az emberi jogokra nézve jelent, és kéri, hogy az összes, Kasmírral kapcsolatban érintett hatóság tartsa tiszteletben ezeket az elveket; felszólítja Pakisztán kormányát arra, hogy hatáskörében tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a földcsuszamlások során gyakorlatilag eltűnt falvak lakói számára földet biztosítson a lehető leghamarabb, hogy e falvak újjáalakulhassanak, és állandó lakóhelyeket lehessen újraépíteni; határozottan ajánlja, hogy az EU kitarotán összpontosítson a fenti elvekre, akárcsak a demokrácia, az igazságosság és az emberi jogok kérdésére Kasmír mind a négy részében; megjegyzi továbbá azt is, hogy fel kell számolni az ellenőrzött határvonal mindkét oldalán hosszú időre felállított menekülttáborokat, és érdemi figyelmet kell szentelni e táborok lakóinak védelmére, szükségleteire és társadalmi integrációjára, és lehetővé kell tenni számukra a gyors hazatérést vagy az új állandó lakóhelyet; megjegyzi, hogy a nemzetközi közösségnek e tekintetben fel kell ajánlania folyamatos támogatását;

59. hangsúlyozza, hogy a szerencsétlenség egy konfliktus és terrorizmus által már előzőleg legyengített régiót sújtott, amelynek alapvető intézményeit és regionális stabilitását folyamatosan szervezett bűnhálózatok és az ellenőrzött határvonal mentén beszivárgó radikális iszlám csoportok lehetetlenítik el, kihasználva a vidék hányatottságát;

2007. május 24., csütörtök

60. döbbenet veszi tudomásul, hogy az Azád Dzsammuban és Kasmírban a földrengés előtti minimális alapvető életkörülmények (pl. táplálék, ivóvíz, hajlék, szennyvízelvezetés, iskolázás és alig működő egészségügy) a földrengés következtében súlyosan romlottak; sürgeti az illetékes hatóságokat, miközben millióknak az elemi szükségletek kielégítésére sincs módja, hogy minden energiájukat a pénzügyi segélyeket az eredeti címzettekől eltérítő korrupció elleni harcra összpontosítsák, ideértve az olyan zavaró állításokat is, miszerint az ENSZ által törvénytelennek ítélt terrorszervezetek Azád Dzsammu és Kasmír földrengés sújtotta területein működnek; felhívja a Bizottságot, a tagállamok kormányait, India és Pakisztán kormányát és a segélyszervezeteket, hogy továbbra is a földrengések áldozatainak alapvető szükségleteire összpontosítsanak;

61. megjegyzi, hogy a földrengés kiterjedése és hatása sokkal erősebben érintette az ellenőrzési vonal pakisztáni oldalát, számos helyi önkormányzati infrastruktúrát pusztítva el, és a szükséghelyzetre történő reagáláshoz szükséges szolgáltatásokat elkerülhetetlen módon késleltetve; gratulál az ellenőrzési vonal mindkét oldalán érintett kormányoknak, hadseregeknek és helyi lakosoknak a földrengés okozta többszörös kihívásra történő reagálás iránti elszántságuk, határozottságuk és kötelezettségvállalásuk miatt;

Válasz a 2005. október 8-i földrengésre

62. elismeri, hogy a nemzetközi közösség, illetve India és Pakisztán földrengésre adott válasza az adott körülményekhez képest gyors volt és pozitív: India és Pakisztán azonnal felvette egymással kapcsolatot a legfelsőbb szinteken; a hazai és helyi szintű civil szervezetek is jól reagáltak, és együttműködtek a helyi és központi hatóságokkal; teljes mértékben elismeri a nemzetközi közösség és a nemzetközi nem kormányzati szervezetek által a földrengés túlélőit és áldozatait illetően tanúsított példa nélküli szolidaritást, és üdvözlözi az új partnerségek kiépítését; ajánlja, hogy az Európai Unió kedvezően értékelje a földrengéssel érintett területek újjáépítésében történő további segítség nyújtása iránti kéréseket, és kéri a Bizottságot, hogy bocsásson rendelkezésre naprakész információkat az e tekintetben már benyújtott kéréseket illetően;

63. aggodalommal állapítja meg, hogy az Ázsiai Fejlesztési Bank és a Világbank által készített előzetes kárfelmérés és szükségletfelmérés – amelyekben a Bizottság is részt vett – úgy becsüli, hogy a földrengés következtében 29%-os mértékű a foglalkoztatás vagy a megélhetés terén bekövetkezett teljes veszteség, ami kb. 1,64 millió embert érint, akik majdnem fele – a becslések szerint – 15 év alatti; üdvözlözi a Bizottság 50 millió eurós projektjét, a Pakisztánnak nyújtott, a földrengés utáni gyors helyreállításra és újjáépítésre vonatkozó támogatást; hangsúlyozza, hogy e projektnek rövid távon a legsérülékenyebbek megóvására kell összpontosítania, helyre kell állítania az érintett területeken a gazdasági tevékenységet, ideértve a kisvállalkozások újraindítását és a mezőgazdaságban az elveszett értékek pótlását, továbbá képzési és képességbővítési programok útján foglalkoztatási lehetőségek létrehozását; ajánlja, hogy közép- és hosszú távon a megélhetés újjáépítésére és biztosítására vonatkozó intézkedések között szerepeljen a mikrofinanszírozás és a képességbővítés, és sürgeti a Bizottságot ilyen stratégiák hosszú távú támogatására;

64. meglepéssel veszi tudomásul az Azád Dzsammuban és Kasmírban, valamint Pakisztánban bekövetkezett földrengés áldozatait segítő sürgős segélyintézkedések végrehajtása céljából a Bizottság által felszabadított forrásokat, azonban szorgalmazza, hogy a fejlesztésért és humanitárius segítségnyújtásért felelős biztos teljesítse Azád Dzsammu és Kasmír miniszterelnökének kérését, és további forrásokat szabadítson fel a rehabilitációra és az újjáépítésre, amelyek nagyban hozzájárulnak a humanitárius katasztrófa utóhatásainak megszüntetéséhez;

65. elismerését fejezi ki mindazoknak, akik a földrengés túlélőinek közegészségügyi szükségleteit felmérték és ellátták a táborokban, amelyekben a tiszta ivóvízellátás és az elfogadható, katasztrófa utáni higiéniai lehetőségek biztosítása terén felmerülő nehézségek ellenére nem tört ki nagyobb, vízzel terjedő járvány; gratulál a pakisztáni kormánynak, amely több mint kétmillió, lakhelyét elhagyni kényszerült ember számára biztosított szállást és ellátást a téli időszakra, és gratulál Indiának, amely most ismét szállást biztosított 30 000 ember számára, akik az ellenőrzési vonal felé eső oldalán váltak hajléktalanná; aggasztja, hogy a jelentések szerint több ezer személy él még mindig sátorban, amint azt a parlamenti SAARC delegáció is tapasztalhatta 2006. december 15–22-i Azád Dzsammuban és Kasmírban tett látogatása során;

66. megjegyzi, hogy Pakisztán a katasztrófát követő néhány napon belül szövetségi segélyező bizottságot hozott létre a keresési, a mentési és a segítségnyújtási műveletek összehangolására; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy Pakisztán képtelen volt elfogadni az India által felajánlott helikoptereket a pilóták nemzetiségére hivatkozva, továbbá hogy visszautasította az ellenőrzött határvonalon átnyúló közös segítségnyújtási

2007. május 24., csütörtök

műveleteket, orvosi segítségnyújtó csapatokat és a távközlési hálózat közös helyreállítását, mivel ezek mindegyike jelentősen hozzájárulhatott volna a halálos áldozatok számának csökkentéséhez; sajnálja tehát, hogy a földrengés adta lehetőséget nem használták ki arra, hogy demonstrálják a kasmíri lakosság humanitárius szükségleteinek előtérbe helyezésére és a politikai nézeteltéréseken való túllépésre irányuló politikai akaratot;

67. üdvözlí, hogy Pakisztán szomszédjai (India, Kína, Irán, Afganisztán), illetve a szélesebb régióban Törökország és az Iszlám Konferencia Szervezete (OIC), valamint a nemzetközi közösség egésze olyan gyorsan ajánlott fel pénzügyi segítséget; hatékony reakciójukért elismerését fejezi ki az Európai Bizottság és különösen az ECHO főigazgatóság számára, akik már korábban is jelen voltak Pakisztánban; bíztatja az adományozókat, hogy a lehető leghamarabb teljesítsék eredeti ígéreteiket;

68. gratulál különösen a Bizottság által a földrengésre válaszul létrehozott gördülő finanszírozási programhoz, amely immár 48,6 millió eurót bocsátott rendelkezésre, és amelyet a nem kormányzati szervezetekkel, a Vöröskereszttel és az ENSZ szerveivel partnerségben hajtanak végre; folyamatos EU-s kötelezettségvállalásra szólít fel Kasmír újjáépítését illetően;

69. hangsúlyozza, hogy az újjáépítési alapoknak elsősorban a megmaradó erdők védelmére irányuló kezdeményezésekre kell irányulniuk, nevezetesen az alternatív erőforrásokhoz való hozzáférhetőség, újraerdősítés, környezetvédelmi oktató programok révén és lehetőség szerint kompenzációs rendszerek segítségével, amelyek lehetővé teszik Azád Dzsammu és Kasmír kormánya részére, hogy a faeladások akadályai következtében bekövetkező bevételkiesés ellentételezését szolgáló kompenzációs támogatást nyújtson;

70. sajnálja, hogy a pakisztáni kormány ragaszkodott ahhoz, hogy az India által rendelkezésre bocsátott humanitárius támogatást illetően valamennyi indiai címkét eltávolítsanak annak szétosztását megelőzően;

71. kiemeli azt, hogy a pakisztáni katonaságnak a közvetlenül a tragédiát követően tapasztalt kezdeti tétovasága következtében nem volt, aki ellássa a lakosság szükségleteit, ezt pedig olyan fegyveres szervezetek használták ki, mint például a Dzsamaát-i-Iszlámi, és a (Musarraff-kormány által 2002-ben terrorszervezetnek nyilvánított és betiltott) Dzsamaát-ud-Davá névre átnevezett korábbi Laksár-e-Tajjába, amelyek rövid időn belül váltak az élelem, hajlék, iskolázás és özvegytámogatás tényleges biztosítóivá; meglehetősen aggódik amiatt, hogy ez a helyi lakosság szemében megnövelte az ilyen szélsőséges csoportok szavahihetőségét, folytatva az igazán demokratikus népképviselő lehetőségének aláaknázását;

72. sürgeti India és Pakisztán kormányait, valamint a nemzetközi közösséget, hogy minden tőlük telhetőt tegyenek meg a biztosítékok érvényesítése, illetve az adományozott összegek felhasználásának szigorú ellenőrzése érdekében;

73. örömmel fogadja a kereskedelem és az üzleti tevékenységek Dzsammu és Kasmír elválasztott régiói közötti ellenőrzési vonalon átnyúló, a Szrinagar–Muzzaafárábád vonalon tehervonat-szolgáltatás, továbbá a kasmíri határvonalat átlépő, a dzsammui és kasmíri Puncsot az Azád Dzsammuban és Kasmírban található Rawalakottal összekötő második buszjárat útján történő élénkítéséről szóló, 2006. május 2-i mérföldkő-megállapodást; javasolja továbbá közúti hálózat kiépítését Dzsammu és Szialkot és Gilgit-Baltisztán között; javasolja továbbá vasúti összeköttetés kiépítését Dzsammu és Szrinagar között, továbbá a két várost összekötő közút fejlesztését; üdvözlí Szingh miniszterelnök 2006. május 23-i ígérését, miszerint megteremtik a szabadabb kereskedelem és a szabadabb mozgás lehetőségét a „könnyebb határok” útján, a kasmíri rendezés megfelelő légkörének kialakítása érdekében; határozottan bátorítja mindkét felet, hogy rövid időn belül növeljék meg jelentősen a hivatalos kereskedelmi áruforgalmat; kéri, hogy mielőbb állapodjanak meg a közúti teheráru-szállítás módozatai felett, ezek maximális egyszerűsítésére törekedve; javasolja integrált piaci fejlesztési terv számos agrárfeldolgozási egységgel, hűtőláncokkal, kisméretű konténerekkel kapcsolatos, illetve kötőpályás szolgáltatásokkal történő létrehozását;

Következtetések

74. sürgeti az EU-t és intézményeit, hogy ne hagyják a dzsammui és kasmíri lakosság helyzetét feledésbe merülni, és gondoskodjanak arról, hogy a segély-, illetve más programok megtervezése során szem előtt tartsák a hosszú távú felépülés és intézményteremtés céljait;

75. hangsúlyozza, hogy – mint azt az Unió saját tapasztalatai igazolják – az országok közötti kapcsolatok javításának egyik kulcsa a kétoldalú kereskedelem élénkítése; úgy véli, hogy Dzsammu és Kasmír esetében az ellenőrzött határvonalon átnyúló kereskedelem különösen fontos a gazdasági növekedés és fejlődés elindítása, illetve a gazdasági potenciál felszabadítása szempontjából; javasolja, hogy az útépitési, közlekedési és infrastruktúrára vonatkozó projektek élvezzenek elsőbbséget;

2007. május 24., csütörtök

76. határozottan támogatja a mindkét fél politikai létesítményei által minden szinten tett kezdeményezések folytatását és sürgeti a feleket, hogy részesítsék előnyben a kasmíriak anyagi és intézményi szükségleteit egyaránt, politikai, gazdasági, társadalmi és kulturális hátrányaik behozása érdekében; javasolja, hogy az EU álljon mindkét kormány rendelkezésére;

77. elismeri a Bizottság iszlámábádi és Újdelhibe látogató delegációinak kiemelkedő munkáját;

78. megjegyzi, hogy a természeti katasztrófák néha előidézik a béketeremtés politikai feltételeit; hogy a természet nem ismer határokat, és hogy Pakisztán és India csak együtt, fenntartható cselekvéshez fogva nyújthatnak a jövő újrualapozásához reményt a kasmíriaknak;

*
* *

79. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányai és parlamentjei számára, az Indiai Köztársaság, a Pakisztáni Iszlám Köztársaság kormányainak, az indiai és a pakisztáni fennhatóság alatt álló Dzsammu és Kasmír állam illetékes hatóságainak és kormányainak, és a Kínai Népköztársaság kormányának és az ENSZ-nek.

P6_TA(2007)0215

Észtország

Az Európai Parlament 2007. május 24-i állásfoglalása Észtországról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU elnökségének 2007. május 2-i, a moszkvai észt nagykövetség előtt kialakult helyzetről szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel Észtországban uralkodó helyzet tárgyában az EP elnöke, Hans-Gert Pöttering, által tett nyilatkozatra, és a plenáris ülésen 2007. május 9-én lezajlott vitára,
 - tekintettel a tagállamok kormányai, a Tanács és a Bizottság által tett, Észtországot támogató számos nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Észtország fővárosában és északkeleti részében 2007. április 26–28. között az észt kormánynak a „Tallinn felszabadítóinak szovjet emlékműve” az észt főváros központjából az észt védelmi erők onnan néhány kilométerre lévő katonai temetőjébe való áthelyezésével kapcsolatos határozata ellen tiltakozók két éjszakán át tartó erőszakos zavargásokat okoztak, amelyek a tüntetők rendőrség elleni támadásával kezdődtek és Tallinn központjában széles körű vandalizmushoz vezettek;
- B. mivel a rendőrséget csak szélsőséges esetekben látták erőszakkal fellépni, és az észt igazságügyi biztos semmilyen rendőrségi kihágást nem állapított meg;
- C. mivel Észtország kormánya előzetesen ismertette határozatának indokait az Orosz Föderáció kormányával, és együttműködést ajánlott fel az orosz kormány számára az emlékmű áthelyezésének idejére, valamint arra ösztönözte az orosz képviselőket, hogy vegyenek részt a kihantolásokon, amit az orosz hatóságok elutasítottak;